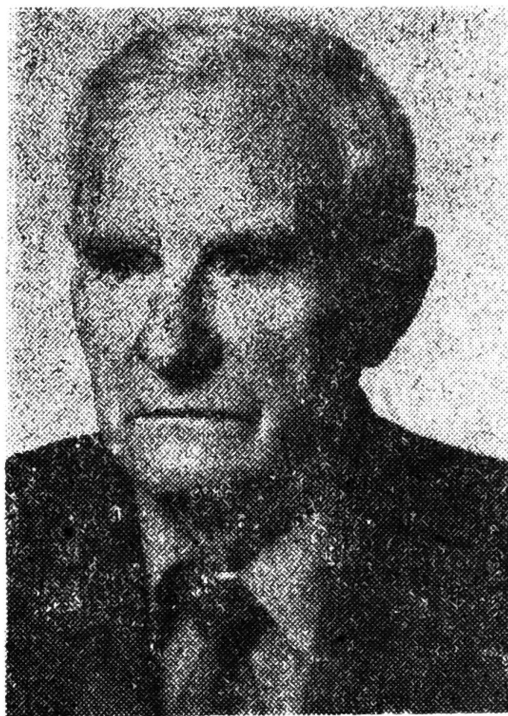

Wspomnienie o inż. Cezarym Boguskim

Воспоминание о инж. Цезаре Боруском

Cezary Boguski, Eng. Obituary

8 maja 1987 r. zmarł we Wrocławiu, w wieku 83 lat, inż. Cezary Boguski, emerytowany b. Kierownik Zespołu Składnic Lasów Państwowych w Legnicy, sekretarz Koła Seniorów przy Wrocławskim Oddziale SITLiD.

Ceniony i zasłużony leśnik — dendrolog, który całą swoją wiedzę i doświadczeniem służył polskiemu lasom! Należał do tej grupy leśników, którym w szczególnie trudnym powojennym okresie przypadła bardzo ważna rola odbudowy i organizacji dolnośląskiego leśnictwa. Należał do pokolenia, które doświadczyło wielu przykrych i niebezpiecznych chwil w życiu — wynikających ze zdarzeń, jakie im wtedy przyszło przeżywać.

C. Boguski urodził się 26 marca 1904 r. w Warszawie. Po ukończeniu 4 klas gimnazjum, w sierpniu 1920 r. wstąpił do Harcerskiego Baonu Wartowniczego w Lublinie. W latach 1921—1924 odbywał naukę w Białokrynickiej Średniej Szkole Rolniczo-Leśnej na Wydziale Leśnym, który ukończył z wynikiem bardzo dobrym. W latach 1924—1926 odbywał praktykę leśną w Lasach Liceum Krzemienieckiego, skąd w lipcu 1926 r. został powołany do odbycia czynnej służby wojskowej, podczas której ukończył Szkołę Podchorążych Rezerwy Lotnictwa w Poznaniu oraz Kurs Ob-

serwatorów Balonowych w Toruniu. W styczniu 1931 r. został awansowany do stopnia podporucznika rezerwy. Po odbytej służbie wojskowej, w grudniu 1927 r. podjął pracę w Dyrekcji Lasów Państwowych Łuck, gdzie na stanowisku leśniczego pracował w Nadleśnictwie: Kowel, Trojanówka, Maszcza, Mokwin aż do chwili mobilizacji w sierpniu 1939 r. Od 1 września 1939 r. brał udział w kampanii wrześniowej. 18 września, w walkach pod Mińskiem Mazowieckim, dostał się do niewoli niemieckiej. Początkowo przebywał w przejściowych obozach jenieckich: Grabowno, Stablack, Riesenburg, Lienz, a od maja 1940 r. w obozie oficerskim Oflag IIC — Woldenberg (obecnie: Dobiegniew) — i tutaj 30 stycznia 1945 r. został uwolniony przez Armię Radziecką.

12 lutego 1945 r. wrócił do rodziny w m. Zbiczno w pow. Brodnica. Na polecenie Pełnomocnika Rządu Polskiego został natychmiast zaangażowany do zorganizowania Nadleśnictwa Zbiczno, a następnie Mścín w DLP Toruń. Po wykonaniu tych zadań w lipcu 1945 r. przeniósł się do DLP Zielona Góra, gdzie w Nadleśnictwie Bojadły, obecnie Klenica na stanowisku leśniczego przepracował do lipca 1947 r. W sierpniu 1947 r. został powołany do zorganizowania Nadleśnictwa Jarzmanice Zdrój w b. DLP Legnica, a następnie pełnił tam obowiązki nadleśniczego do końca 1949 r.

W styczniu 1950 r. został powołany na Kierownika Biura Zespołu Nadleśnictw w Bolesławcu, a od maja tegoż roku przeniesiony na równorzędne stanowisko do Biura Zespołu Nadleśnictw w Sulechowie, które w tym czasie zostało przemianowane na Rejon Lasów Państwowych, w którym pełnił obowiązki dyrektora.

W 1952 r. zrzekł się stanowiska dyrektora i przejściowo pracował jako Kierownik Wydziału Planowania w RLP Sulęcín. W grudniu 1952 r. przeniósł się na własną prośbę do RLP Milicz, gdzie pełnił obowiązki służbowe do października 1957 r. na stanowiskach: p.o. kierownika technicznego, a następnie inspektora kontroli technicznej.

W lipcu 1957 r. złożył egzamin przed Państwową Komisją Weryfikacyjno-Egzaminacyjną przy SGGW w Warszawie i otrzymał stopień inżyniera leśnika w zakresie leśnictwa.

W październiku 1958 r. podjął pracę w Urzędzie OZLP we Wrocławiu, w którym został zatrudniony na stanowisku inspektora obwodowego. W styczniu 1960 r. powołany do zorganizowania i zagospodarowania Szkołki Zadrzewieniowej w Kodlewie, którą prowadził do maja 1961 r. W maju 1961 r. został mianowany Kierownikiem Zespołu Składnic Lasów Państwowych w Legnicy, skąd z dniem 31 stycznia 1970 r. odszedł na zasłużoną emeryturę (po 46 latach pracy w leśnictwie).

Inż. C. Boguskiego od wczesnej młodości, aż do ostatnich dni Jego życia cechowała zawsze wielka aktywność, tak w pracy zawodowej, jak i społecznej. Od 1924 r. był aktywnym członkiem ZZPLiPD. W czasie pobytu w Oflagu Woldenberg (w latach 1941—1945), pełnił funkcję tłumacza i bibliotekarza miejscowej Biblioteki Leśnej.

Po wyzwoleniu i powrocie do kraju wstąpił do PPS, a po Zjednoczeniu był aktywnym członkiem PZPR oraz działaczem Rad Narodowych.

Udziałał się również w takich organizacjach jak: PTL, LOP, SITLiD. Był jednym z założycieli i długoletnim sekretarzem Koła Seniorów przy Wrocławskim Oddziale SITLiD, członkiem Komisji Seniorów przy Radzie Wojewódzkiej NOT we Wrocławiu. Za długoletnią, ofiarną pracę zawodową i społeczną otrzymał liczne wyróżnienia i odznaczenia, jak: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, medale: „Zwycięstwa i Wolności”, „Za udział w Wojnie Obronnej, 1939 r.”, „40-lecia Polski Ludowej”; odznaki: „1000-lecia Państwa Polskiego”, „70-lecia ZZPLiPD”, „XXV-lecia pracy w Lasach Państwowych”, „Zasłużony dla Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego”, „Złotą — Zasłużony dla Województwa Wrocławskiego i Miasta Wrocławia”, „Srebrną i Złotą PTL”, „Srebrną i Złotą LOP”, „Srebrną ZZPLiPD”.

Inż. C. Boguski był wzorem dobrego człowieka, patrioty i polskiego leśnika, który las znał, rozumiał i głęboko kochał. Jego szczególnym umiłowaniem było szkółkarstwo, dendrologia oraz ochrona przyrody.

Niech mu ta Ziemia Wrocławska, która za dni Jego żywota, po wieczne czasy powróciła do Macierzy, będzie lekka! Niech Go szumy dolnośląskich lasów i borów, które tak bardzo ukochał — kołyszą do snu wiecznego!

Cześć Jego pamięci!

Edward Bartol